

Dupa noi — intrebarea cea mare si grea e alt'a, aceea adeca : *trebuie principia si tendintie, pote-se-vor ele — curendu, seu — candu-va intielege si impacă, seu va trebusi se se incépa lupta de nimicire intre ele?* — Caci, cumca ele, aceste principia si tendintie essistu si se sustienu cu zelu si dibacia de un'a si de alt'a parte, — despre acesta omu cu minte nu se mai pote indoii, pre cum nici despre resbelulu — asi si dicendu — pretotindeni decurgetoriu intre ele, numai nu inca, celu pucinu din partea democratiei — nu, spre nimicirea seu sterpiera cuiiburilor si elementelor autocratice.

Tare ne tememu ca nerusinarea si cutesarea orba, cu carea astadi reactiunea pasiesce in contra democratiei — vor constringe-o pre acesta, vrendu-nevrendu, a scrie pe stindartulu seu : „nimicire!“ si atunci — fie-cine usioru pote calcula, ca ore — care pre care elementu va sterpi mai usioru!

Noa ni se impare ca — nimenui nu va fi greu d'a pricpe, cumca mai cugetabilu, pentru umanitate mai de dorit este — poporulu fora tirani, de catu tiranii fora poporu! —

Unu punctu de sinamagire magiara.

Reprivindu a supr'a desbaterii generale de 12 dile a bugetului in Cas'a representantilor Dietei unguresci, unu punctu ui scipesce in ochi — ca si unu solitariu frumosu, cas'i picatura de roua — susu pe frundi'a unei ierbe, in rada a sôrelui resarinda!

Poporulu nostru, candu vede schipindu in luciulu radielor sôrelui unu stare stropu de apa, in plecareas'a romantica superstitiona dice, ca — acestu frumosu stropu anina pe „ierba feraloru“, pe carea ca s'o poti cascigá, trebuie se pricepi, cu o nui'a lunga, a o taiá din departare de siepte pasi, — dar numai pre ea sengura, si se nu o perdi din ochi, ca — unda ca diutu. — Cu acea ierba n'ai de catu se atingi ori-ce incusture, pentru ca ele in data se se desfaca! Ba, pana si muntii se deschidu de atingererea unei stare ierbe, si comorile loru stau la dispositiunea fericitului stepanu alu ei!

Ei bine, ce mai vreti: dlu Kerkápoly, genialulu ministru regiu-magiariu de finantie, a arastu in discursulu seu de joia trecuta — legatini si tieri si natuinei magiara — o astrelui de picatura, mandra, incantatoria, pe verfulu ierbei viitorului, firesce — „ierba feraloru“, si a facutu se pricepa toti, — firesce magiarii si amicili loru, mai vertosu cei falsi, ca elu va decapita si procuru acea ierba, si cu ea va vindecă tote retele, tote necasurile guvernului si a statului magiariu, a nume va face financiale nostre infloritorie, si prin acest'a va asecuра in veci domni'a magiara peste popora, si a deakistilor peste tiéra!

Ei bine: ce mai doresci, generosu sufletu de domnu si de magiariu!? Seu — in facia, la vederea mandrului stropu, pe care ti-lu aréta damnulu tau fiu Kerkápoly, minunatu scipindu in verfulu chiar alu ierbei feraloru, mai pote se te ingrigesca si neliniscésca ceva, si anume calamitatea finantiale de astadi, — deficitulu ce a dechiaratu in permanintia in budgetulu tieri, — sarcinile nesuportabili, sub cari geometri poporulu ?!

Nemicu de felu! limb'a lui Kerkápoly a facutu minune; pona si opositiunea cea frôco'e s'a linisitcu; ca si print'unu farmecu intrig'a Casa a parlamentului magiariu a fostu transportata in sinulu lui Avraamu, si pe unu timpu dd. de la potere, potu se pasiésca, ca si in triumfu, nainte pre calea de pana scuma! Ddieu lui Árpád, intrupatu in persón'a natiatului Imperatu — veghiadia peste ei! —

Stimabilii cetitori ai nostri vor tiené dôra ceca-ce spuseramu de o — fabula.

Fabula este in lucru, marturismu, dar lulu s'a intemplatu. Eta cum. Vom enara acum in prosa, cele ce descriaseramu mai susu in limb'a poesiei.

Dlu ministru Kerkápoly, ori catu a intorsu cifrele si imprejurările pe facia si pre dosu, a trebuitu se marturisescu ca — ele sunt grele, trecu peste poterile tieri, si ca — totusi tiér'a trebuie se le satisfaca, apoi măcar ce se fia!

Tier'a pentru ca se fia numai magiara, trebuie se fia asservita nemtilui; némtiulu o storce; dar si magiarulu vr se traiésca bine; — acest'a costa forte multu, — pamantul e bunu, dar este espusu la dese calamitati clima-

tice, er poporulu n're destula cultura ca se pote indură isbirile naturei; seraf'a cuprinde terenu totu mai multu; ea platescă dările totu mai cu greu, dar — cauta se le platésca, si ele ne-aperatu au se fia ureata si — multiplicate.

Ei bine, dar — pana candu totu asi? Catu timpu o se mai pote suferi slabete poteri acestei incordări si storceri peste mesura?

Aci — omulu ar crede ca dlu Kerkápoly nu mai scie svatu si mangaiere; dar toomai aci elu — ésa la lumina cu arcanulu seu, cu „sheia feraloru.“

Kerkápoly dice: fiti linisiti; caci — ce noa ni lipsesce, este industria, „chei'a feraloru;“ si, dar en éta vi promitu securu ca vi-o voi procurá; — tiba va fi scapata de ori-ce deficitu!

Deputatii — stau eu gur'a cásca — de suprinsi, placetu suprinsi ce sunt; dar — nu potu se ricépa bine, ca — cum se pote crea dlu ministru — fora bani, din nemic'a, asi de o data chiar cas'i unu Ddieu — o industria si unu comerciu indigenu, atatu de manusu, in catu elu prin abundantia sa se acopere diisele de milioane ce ni lipsesce pe fie-care anu?

Dlu ministru pe locu si cu splicarea — la mansa. Elu aréta domnilor deputati stropulu celu mandru de roua ce reflecta tote colorile curcubeului: „éta ierb'a feraloru!“

Dlu Kerkápoly, spune Dietei si tieri ca, industria natională dejá essiste si n're de catu a fi desvoltata! ca densulu visitandu vér'a trecuta unele passuri din Transilvania de spre principate, a fostu incantat cu candu a vedutu, carele incarcate cu lădi, vepeite cu flori, si mai alte lemnării, trecendu peste otara, in pietele Romaniei, ca se aduca de acolo bani a casa!

La acesta — importante descoperire, adunarea, intocmai cas'i copii, candu bunic'a in povestile infioratorie ce li spune, de o data face de intrevine unu amanetu seu unu „deus ex machina“, prin cari tote grătătile se deslegă si tote periolele dispara!

Industria natională, de carea a amintit dlu Kerkápoly, este un'a ce de multu cuesta, foră se se desvolte in vr'unu modu demnul de amintire si foră se aduca venitul tieri destul măcar numai pentru cooperativa statului si disponibilitate!

Domnii deputati magiari au fostu formalmente cuceriti si intréga publicistica loru — tiene intr'adeveru de salvatu viitorulu priu acesa descoperire, — neconsiderandu ca, cu totu alt'a este industria, altulu commerciul celu mare, ce inavutiesce tierile unde elu este acasa, si ca acelui comerciu si acea industria la noi lipsesce totalminte — nu numai, ci i lipsescu primele conditiuni necesari pentru infinitarea lui, i lipsescu astele de milioane pentru redarea de fabrici; i lipsesce intielegint'a si elementul practicu in poporatiuni, si ca in fine multimea cea mare de atari elemente si midilöce in Germania si in pările Austriei de peste Laita, pentru generatiuni inainte face absolutu necugetabile posibilitatea unei atare industrii si unui atare comerciu la noi, carele se pote face concurintia celor din stranata!

Pana se ajunga Ungaria a desvoltă unu comerciu si o industria natională, cari se ajute a scapă de deficite, — pana atunci, deci cumva nu se va gasi manuire in alte combinatiuni mai ratinali si mai practice, — Ungari'a de multu va fi incetat a mai fi Ungaria domnilor magiari!

Despre acest'a noi suntemu convinsi —

Pesta, in 4 fauru 1873.

Istoria intre ducele de Gramont si diplomatiu Austro-Ungariei, pentru tienuta acestia facia de resbelulu franco-germanu este de parte d'a se fi incheiatu. Dupa ce Gramont opari bine pre contele Beust, acuma vine a frecă cum se cade pre dlu c. Andrásy.

Pre acestă l'a pusu pacoste, se se metește si elu in disputa. Nechiamatu, elu se ofri a face marturia dlu Thiers despre cele sustinute de acesta, dupa informatiunile primite de la Beust. Dlu contele Andrásy, in sumeti'a sa asiatica ierarhul de autoritate decisiva; dar — si-primesce resplat'a cum se cuvine. Pre langa acest'a si Austro-Ungaria de astadi si-pote audi sentint'a!

Déca vre-unui cabinetu nu se sedea, a vorbi despre regimulu francesu imperial in tonu vatematoriu, apoi in prim'a linia este acest'a cabinetulu de Viena. Pre catu timpu Napoleon, alu III-lea era pe tronu, diplomat'a

triaca, si mai vortosu magiarii atatu de a du prijepeau a i se inchină, chiar precum se hina astazi naintea imperatului Wilhelm.

Imperatulu Napoleone, cunoscea pre mariri pré bine, si inca tare de multu elu a restatu pre imperatulu Franciscu Josifu, se se éscă de ei, caci sunt inamici chiar asi si a iatriei, casta Franciei, pe cari nu se pote conta. Imperatulu Napoleone pré bine a fostu inforstu despre intrigile ce se tiseau in Pesta, a predist imperatulu Franciscu Josifu, ca stem'a dualistica de la 1867 va avea cele mai tali urmări pentru imperat'a Austriei. Evenimentele au adeverit cele predise de reposu imperatore, si viitorulu le va comprobă si ai multu.

Ceea ce dice dlu c. Andrásy, ca elu a stu informatu despre tote tractamentele intre ambii imperatori, este unu completu ne-adereu. — Dechiararamu cu positivitate, ca imperatulu Franciscu Josifu pre timpulu acela a osta intardisu formalmente incredintilor sei, descoveri contelui Andrássy, ministrului-președinte ungurescu de atunci, secretele Cabinetului.

„Imperatulu Franciscu Josifu scie mai bine de catu ori cine, ca alt'a, este tendintia Austriei germano-slave, si alt'a contraria — a magiariilor. Ungaria nu cugeta de catu la desfacere de Imperiu, si la oca mai de sprópe crise, magiarii voru incearcă-o. Partit'a lui Deák este moralmente morta; èr regimulu austriacu — dorere — este orbitu! — — —“

„Noi“ — dice Gramont — „mai bine suntemu informati despre combinatiuni si subsepari de catu ce ni vine la socotela a spuns astazi. Si in Berlinu se sciu acestea, si ocolo si-freoa manele cu placere. Dar — de si imperatulu Austriei tote lasa dupa magiari, acest'a inca nu va se dica, ca are si incredere in ei.“

Atat'a de ocamdata ca de proba. Va se dica, mereu tota lumea incepe a trage masca de pe facia domnilor stepanitori ai nostri. —

Pesta, in 5 fauru n. 1873.

In Cas'a representantilor Dietei ungarei ieri se desbatura cele 10 puncte, ce Comisiunea finantaria a formulat ca in drumuri si responsabilitati si obligatii de la stat la primire la bugetu. In aceasta desbatere lunga si incurata, er se manifestă confusionea mare ce preoccupa spiritele si inimile domnilor de la putere, atatu a celor din drépt'a, catu si a celor din stang'a centrale. Scenele, si peste totu cursulu desbaterilor si cuprinsulu unor dintre cestiunile pante ar fi chiar petrecătore pentru cetitorii nostri, deca din intemplare dlu reportoriu alu nostru de la Dieta n'ar absenta din Pesta, si n'am fi necesitat ale trace asta data cu vedere.

Ce avem de amintit dlu Cas'a deputatilor e: Anteu, ca alalta-ieri dlu ministru b. Wenckheim a respunsu dlu deputatu Stanescu la interpellionea sa, pre care am publicat'si noi la timpulu seu, — in privint'a decorarei unor preoti ai nostri pentru meritele loru preterenulu bisericescu, foră ascultare si votulu superioritatei bisericesci legale.

Dlu Ministru afirmă si sustină unu principiu cu totalu falso si — in celu mai mare gradu periculosu. Elu dice ca: este dreptulu eschisiv si nerestrinsu alu Domnitorul; adause apoi ca decorarea s'a facutu unor persoane ou servitul de 50 de ani, unde asiá déra meritulu nu s'ar poté trage la indoiala; mai departe dlu ministru respunsu ca — da, si alata data, in asemenea casuri va urmă asemenea, adeca ignorandu superioritatele, dupa lege competinti d'a califică meritulu preotimei!

Dlu Stanescu se dechiară nemultumit de acestu respunsu, mai vertosu fiindu ca s'a decorat si de acel'a, cari fiindu cu totul nuci in functiunile bisericescu, nici nu poteau se alba merite pre acestu terenu.

Noi marturismu ca, nu potem fi multumiti de reflessiunile dlu Stanescu. Cele ce a adus elu erau bune d'a ilustră, dar ele nu sunt essint'a lucrului. Essint'a lucrului e principiulu, ca in ierarchia statului, fia statulu constitutiunalu seu absolutu, nu este, nu poate se fi permis a confunde si deconsidere atributiunile senguracelor autoritati, a violăster'a de competitia a senguracilor faptori publici, — deca e, ca se nu se nasca disordine si chiar caote in vieti'a publica.

A califică, adeca a aduce judecata competinti asupra cestiuniei, ca cutare preotu, si peste totu cutare functiunarii in sfer'a autonomiei nostru bisericesci scolari si fundatiunali

— are merite seu nu? — dupa lege si ramai autoritatatile legalmente competinti si potu fi chiamate, si veri-ce alta judecata a écta privinta, fia aceea măcar chiar si a năchului, deca ea s'a facutu ou desconsiderata acesei competitinti — este nulla, si valoarea ideia de ordine in statu; èr ministru care a propune si subscrive, deca ar fi intr'unu ce tiene la lege si ordine, ar trebuil respondere si pedepstu.

Acti jace adeverulu. Si noi suntemu convinsi, ca deca lucrulu din acestu punctu de se presentă si se afirma cu energie, ca ministrul Wenckheim nu-i romanea de catu marturismu adeverulu si a-si cauta escapare in acelui, adeca: a spune ca acesele de ratiuni nu s'a facutu pentru merite bisericesci ci — pentru merite politice, merite chiar contra interesului nostru bisericescu-natiunii.

Dlu ministru are cutesarea d'a prioritate ca si pre viitoru va urmă asemenea si de preotii nostri. Bine: dar deca biserică buna in cerculu competitintei sale, vedindu desconsiderata si nedreptatită intr'unu statu de violinte, va cită pre cei decoratiunile disciplinaria si li va cere séma de merite loru si — constatandu defectul acelor, substerne MSale acesta judecata si astfel descoveri in facia lumei absurdulu si scandalulu pasirei ministeriale?

Mai multu: Ce voru dice dd. etiutori, deca biserică nostra in sfer'a nedreptatită a competitintei se le legale va enumera din capulu locului, ca ori cari servitorii sunt, in data ce fara scirea si invorea ei fi mesce remuueratiuni pentru merite pe terenul bisericescu scolaru si fundatiunale, prin efortul primire, ca unul ce a conlucrat la calificarea dreptului bisericiei si autonomiei nostra, privates de dimisiiunatu din functiune?

Dar — nu mergem pentru asta mai departe; va veni timpulu candu vom spune si altele; intemplarea nu romane reata ca unu eclatante casu de gravamire.

Se intielege ca Diet'a si inca nu nu parte deakista a ei, ci cu toti Tiszai si primii de buna si legale pasirea ministeriale si chiar i-a aplausu respunsulu cumca si de departe totu asemenea va urmă.

Unu miranu ca dd. magiari in patienteaza loru furioasa contra natiunilor ne-giare, dar a nume contra romanilor si a loru, tote nedreptatirile ce se facu acestora asta bune si drepte! ne-aducendu-si a mint — „hodie mihi, oras tibi!“ — mane-poi-mo se vina roudulu la domnii magiari; némi si russulu o se ii spune de chico, si — o loru esemplu o se ii calce, pana se li este fletulu.

Li deplangemus orbi si la aceasta si siune. —

Unu altu incidente memorabile e, o inpelatiune ce alalta-ieri fece dlu Irányi din ga estrema, in privintia absolutismului seu si rei abnormele si strordinarie ce a introdus regimulu ung. in administratiunea ierarhiei serbesci, prin Comisariatu dlu b. Majlá si inca foră scirea si consensirea legelui tertișii. Dlu Irányi cere séma de la Ministerul despre acest'a.

Noi suntemu curiosi se vedem, o'so mai sucseca si mistifice inaltulu Ministrul! Marturismu ca ni place cumca o candu-va s'a aflatu intre magiari unu deputat carele se cutedie a essamină si sustiné lega facia de injuriale ce se facu unui poporu negiari si causei loru cele mai sante.

De ieri, adeca marti in 4 fauru dejă inceputu si decurge desbaterea speciale a bulului pre 1873. —

Baia-de-Crisiu in Zarandu, 31 ian. 1873.

(Persecutarea limbei romane la triburile regie unguresci.) Unele tribunale regie prin Comitatele si Districtele romane, probantate ca deregatorii se-si faca merite naimi Domnilor de la putere si se pote castiga gratia acestora si urcarea sa in rangu si salaria si fiindu ca domnitorul li place magiarisarea si felul de felu de proteste — si acolo, unde acuma limba romana a fostu si este in usigale, in contra legei positive lucra a o scote forta din intrebuintare, oprindu pre partea reprezentantii loru d'a pertracta in limba romana, si suplicele, actiunile, recursile si tefilul de apelate si plancori in limba romana nule primesc ci in data le respingu din cin, — ori in cele mai favorabili casuri le spescu, dar aduc si dau partilor a supr'a acelora decisiuni si sentintie in limba magia-

particularilor necunoscută; — procurorii reșesc mai departe, de să însulțăți neoi unu cuventu nu pricepu magiarescă, și facu acusele și pledoarale în limbă magiara și asiă — tribunalele ca și cindu procurorilor să ar face judecata, aduou sentințele și decisiunile totu numai în limbă magiara, și totu numai în acea limbă le să publică, și în limbă romana și respective în limbă acusatului se spune numai pre scurtă, cu 2—3 cuvinte; — „Nu sunteți invocati; poteti merge acasă! — ori: „Sunteți judecati și vă fi inchis atât de săptămâni sau luni sau ani; și să „Nălăju judecata vă a judecat la moarte!“

Ba ce e mai multu, neoi aoperatorilor nu permite să-si — face aperarea, a pledă în limbă acusatorilor, ci se constringă formalmente să folosi numai în limbă magiara!

Acesta este semtiul și conceptul de dreptate, libertate și civilizație la dd. magiari săpanitori ai tierei. Aiurea aceasta tienuta s-ar botești de cea mai cruda tiranie, și lumea de la cultura și pricepere ar dice, că ori ce astfel de judecata este nulla și foră totă valoare, și judecătul nici a priceputu — cum, nici penă ce a fostu judecatu! Dar la noi — ce li să domnilor magiari de ratiunea celor laalte buni, cindu ei să lumea loru propria si poterea la Imperatulu, ca să pună in aplicare — subtitu de dreptu și dreptate, ori ce feliu de absurditate!

Asemenea nedreptate și chiar fora de legă comisă d. e. nu de multu la tribunalulu reșid din Aradu, unde o apelata într-o criminală, fiindu asternută în limbă romana, din partea tribunalului reg. nu s-a primitu, ci s-a respinsu la data din oficiu, pentru uniu si singuru moșu choi a fostu in limbă romana. Dar advocațul romanu, dlu I. P. Desseanu, a luat recursu la Tablă regia, firescă er in limbă romana. Primă instantia și acestu recursu la resu; dlu advocațu a continuat recursulu să nu s-au substernutu actele nașante forului sprijiniv.

Tablă regescă la acăstă, spre onore i făsu, după cum vedu din decisulu seu ce-măce pre măsa, sub presiedintia dlu Seabă M. la referat' dlu iude Cimponeris, sub datulu 5 octombrie 1872 nr. 10634/or. a nimică sprijiniva, nelegala a tribunalului Aradu și constatandu dreptulu d'a se serv. Asemenea casu advocațulu părții de limbă romani, a indrumat pe primă instantia să face vorba după lege, adeca a decide a supră apelei fora privintia la limba.

Din motivele acestei nalte decisiuni, mește să-i tradusu acă spre orientare — atât'ă, că: „spa-ce advocațulu părții, dlu I. Desseanu a avutu prin acte positive, cumea la judecătul tribunalului Aradu a fostu in usu legale intrenuntarea limbii romane chiar și in causele adă părțile erau reprezentate prin advocați, rimindu-li-se totu feliu de hărții in limbă romana, ba aducendu-se chiar și judecătii in acăstă limbă, — acăstă usu legalu, fiindu susținutu prin §. 9 alu art. de lege 44 din 1868, tribunalulu regiu este obligatu a primi și astădi și-e ascibite procesuale in limbă romana.“

Aceasta decisiune dovedește de o parte, că netoleranță, pan' la calcarea legei netolerantă sunt domnii judecători ungurescă printre romani; er de alta parte, spre mangaiere-ne — dovedește, cumea susu la Tablă regia, celu incinu pre cătu se zifa căte una persoană ca să pere dreptulu, elu totu mai este recunoscutu sustinutu!

Primindu eu din Aradu o copia a acelei decisiuni, pentru ca publicul român și magiații romani de la tribunalele regie, er sociali advocații romani să se convingă, că negalile și nerățuibile pasiri prin care unele tribunale regie voiescă cu forță a scote limbă romana de totu din usu la procese, prin forurile mai multe, deoarece măsuri se atacă cu energie, totu se remediată cindu și cindu!

De acă urmăria că acestoru foră de legă asupriri, precum deregatorii romani de la tribunalele regesci, asiă mai vertosu advocații romani, trebuie să se opuna cu legea in mana, astfelu se ni apere sacrulu dreptu și scumpa istorie limbă romana in contra forței omenești, ni se nescotiti, in contra brutalismului! Ilia.

Jadani, in Banatu, 17 ian. v.

Multu stimate dle Redactoru! Cetindu eu cuvenita bagare de săma spelulu ce publică, in orulu 4 alu Albinei, si cunoscendu din elu, ce pucinu se sprijinescă foile noastre poștale nașante și chiar „Albina“, cum ele n'o

potu duce nici la 1000 de prenumeranti, mà că cinditorii, său adeca cărturari romani ar fi înstrânată publicul, dar ou o cale să luă face — pre cum potu să dicu — și sunt multu și pentru viitor mai precautu, — d'alta parte multă, d'ora de diece ori mai multi; — multu cu greu va fi multumitoru și pentru întreținere întristat, recugetandu că căte multi prinditori! De la publicul român prin astă de preoți și invetitori avem, și tocmai și cindu de apucature și forme nu se poate căsciga multu!

Rogămu insă să se scusat, că — după atâta totu, cu unu prețiu asiă de micu, cum să asteptare in daru, ne mai potendu ignoră dău foile noastre, nu numai ar potă, dar ar și nerabdarea și banualele publicului, suntemu ne-datori să prenumere, ca nici unul să nu fie cesitati a dă spresiune nemultamirii tuturor de celu pucinu o gazeta română la casa! acelor dd. cari ca romani zelosi, in buna cre-

privati, negotiatori și totu feliu de meseria cinditorii totu, cu unu prețiu asiă de micu, cum să asteptare in daru, ne mai potendu ignoră dău foile noastre, nu numai ar potă, dar ar și nerabdarea și banualele publicului, suntemu ne-datori să prenumere, ca nici unul să nu fie cesitati a dă spresiune nemultamirii tuturor de celu pucinu o gazeta română la casa! acelor dd. cari ca romani zelosi, in buna cre-

partasită și impărtășește ca tuturor clase Tienemu, dle Redactore, că este intru-

loru poporului și a nu-me tuturor cărtură interesulu sa ntieniei causei noastre nașionale, a

riilor nostri, — și totusi ea să se planga, și privighia ca nemorală și avantură să nu se

arête in facă luminei, că nu este destulu spri-încube, să nu afle terenu și nutretiu la no-

gininta, că nici atât prenumeranti are ca să-i se Am intielesu, ba chiar am esperitu insislativu,

păta acoperi cheltuele, *) — marturisescă căciarlatanii din partea unor domni ce trece de

mă cuprinsu dorere și — rugine! Semtu călăritati nașionale, și — fiindu că la primele ivi-

semtiul nașionalu la noi parte mai mareri de astfelui am fost eu multă orutare, ne-am

dorme!

Deci, dle Redactoru, mi-am propusu a me că esemplulu, succesulu, a încuragiati și mai co-nțielege cu poporul, cu cărturii din sinulu de parte. Atâtă ni-er mai trebuie, catra multele seu, cu totu, pana la cătă potu ajunge și a-i necesari și asupriri cătoru suntemu espusi! provocă și indemnă, ca toti cătă sciu ceti, să De aceea noi credem, că ar fi timpul ca se ni aboneze ună său altă dintre foile nașionale și pronunciăm pe facia nemultamirile facia de pasirea domnilor intreprindători de la „Propaganda“ și de la „Dacia Traiana“.*)

Mai multi.

Petnicu, Mehadia, 17 jan. 1873.

(Intra interesulu adeverului, spre salva-
sa onorei.) In numerulu 1 de acestu anu, o
orespondintia din Petnicu 20 dec. a tr. ataca
persoana dlu preoțu alu nostru Joachim P. fa-
cindu-i invinuirea că după o denunțare publi-
cata nașante de 3 ani totu „Albina“ și pana acu-
na ne demintita, dlu preoțu alu nostru ar fi
fostu prius la muerea cutărui neguitoriu și
prostituitu și că eu totă acestea densulu a fostu
decorata cu briu rosiu! și astfelui s-ar fi pre-
miat pe catu și nemoralitatea.

Ca onoratul publicu să nu fie sedusu și

teresati-ve de cei ce se luptă pentru binele vo-
stru! Ati cadiutu in apa sfunda; de notat
nu sciti notă; strigati după ajutoriu: — ei bi-
ne, dar én mai faceti și voi din mani!

Constatării,

economu.

Seleusiu, l. Panciova, in ian. 1873.

Vinu, pră stimate domnule Redactoru, a Vi aduce astă data o veste foarte întristătoare, cumea de căte-va septembri incăză, in comunele din fostul confiniu militariu, pre langa Panciova, grădăia o epidimia, într-o mesu-
ra înfricoșata, adeca versatulu, cerendu pe tota
dă in totu satulu căte 4—5 sacrificie de tota
plasă de omeni, de la prunculii cei mici foră
difarintia pana la betranii cei mai in vrestă.
Dupa ce prin medicii cercuali, cari de la casa
la casa investigara periculul, să relaționatu re-
spectivilor cercuri administrative despre acăs-
tă, asia se sătă frecuentarea la școală a princi-
lor de obligati de școală, și inca din lună lui
decembrie ni-se inchisera pe unu timpu neota-
ritu școalele. Atâtă ni-a mai trebuie! Nu ajunge
că — nefericitii locoteninti ai proiectiei ne-
persecută și ni impedează cultura! Par, că ceri-
ulu are de gandu a ni tramite pe capu totă is-
pitele și suferințele lui Jovu! D'ar — pana
cindu, Domne, totu asiă???

A —

Fagarasiu, in 30 ian. 1873.

Dle Redactoriu! Scimă aprețui sprijinirea ce dati ori cărei intreprinderi nașionale, și asiă și osteneală ce Vi dati, d'o parte a adună prenumeranti, d'alta parte a sustiné credință in realitatea și onorabilitatea intreprinderii — mai antau a Propagandei din Venetia, er apoi a Daciei Traiane din Roma: cu totă acestea, tare ne tememus și — par că o să se înțeleagă căbele ce de unu timpu se responsabilizează cumea acestea intreprinderi n'au fostu seriște, ci — său nisice combinaționi ușuirele, facute foră faptoriu necesari, său d'ora — chiar niscari incercări speculative, cu scopu de puci-
na moralitate.

*) Pardonu! Nici atâtă venită de la prenumeranti, ca acela impreuna cu cele 8000 fl. ce dau subvenție illustri dd. de Mocieni pe fie-care anu, să ajungă a scoperi deplinu totu costul făcării, pre cum cindu vomu arată in cifre!

R e d.

multiamirea sa, facia cu acestu preoțu, — chiar și in ora mortii sale, in facă mai multor mar-
turi, ultimă rogare i-a fostu, ca meritul ace-
stu preoțu să nu remana neremunerat!

Nu ne indoimă, că din considerația
acestoru merite va fi urmată decorarea duii
preoțu alu nostru.

Acestea fiindu adeveruri positive, ni-am
tinențu de detinția a le aduce pre scurta
naștea on. publicu, ca de rectificare acelor
adeveruri respondite despre demnul d. pre-
oțu alu nostru. *)

Antestă comunala.

Repușu

La „Epistola deschisa“ a dlu m. din Blasius.

Domnul m. me onorează in orulu 4 alu Albinei cu o epistolă deschisa, din motivul căci in orulu 98 din 1872, introducându povestea „Seranu și Dioranu“, m'am plansu, că in unele parti e mare nevoie pentru culegera datinelor și povestelor, și a nume pentru că am scrisu:

„Pre unul din Ardélu l'am infestat cu epistole (ca pre unu cunoșteau și literatu,) totu cerându-i materialu de povestea diu prejurulu Blasius, pana ce se superă, și me improsca cu provocarea, că să-i fugă din cale, să nu-i nelinișcescă visurile comode! Aci neșăpărea de scrutările nașionale e colosal!“

Eu nu am numit pre nimene, nici am spusu că acelu literatu e din Blasius, e preoțu său mirénu, ci că e din Ardélu; și dlu Redactore prenimeritul să-a facutu in acăsta privintia noastră; pentru că eu nici me poteamă astepăta, ca se-mi respondă cineva la o apostrofare atâtă de generică.

Si cindu am cindu inde-nulu epistolei deschise, mi venia să ridu, că și mi-am adusu și minte d'o anecdota.

O data unu tiganu a furat unu purcelu, și bagandu-lu in străină, a plecatu catra altu satu. Unu drumariu voindu să căre foci in pi-pă, striga: „Mei tiganu!“ — er tiganul responduse: „Ce purcelu?“ Dore pentru că scindu-se vinovatul, credea că totă lumea scise de purcelu.

Toamna cam asiă și dlu m. cu mine, său eu cu elu. Mai adaugandu proverbul că: „cine se excusa se acusa,“ apoi pare-mi-se că parte primă, oca personală a cauzei noastre psicoligice, e decisa.

Dar că să nu crede dlu m. că vréu astfelui să incungișu obiectul, nu-lu lasu nici eu să trăcea fara observații.

Inca din 1868 am scrisu mai demulteori aerea rogare catra dlu m. ca se indemne pe studenții și clericii din Blasius, cari să petrecu feeriele pe a casa pe la sate, să-mi culige datine poporali etc. Adeca eu nu am pretinsu ca dlu m. să se ocupe elu insusii de a dreptulu cu lucruri de acestea merunțiale. Destulu că eu, după faptă pozitivă, că din prejurulu Blasius, nu mi să trămisu nici o literă, m'am tienutu in dreptu să combinu, că dlu m. nici atâtă nu a facutu, ca să indemne tenerimea la astfelui de culegeri; pentru că rogandu-me asomenea in Sibiu, Aradu, etc. tinerimea a fostu indemnata si-a arătat zelulu seu. —

Eu am recursu la bunavointă dlu m. pen-
tru unu servitul nașionalu, foră nici unu căsătoriu
al meu, si mi-ar fi facutu mare placere, după
cum credu si literaturei ceva folosu, procuran-
du-mi vre unu materialu nou din acelu prejuru.
Lasu deci să eu, să judece on. publicu, deo-
nu am avutu cauza de a me superă si plange in
publicu pentru Blasius, atunci cindu se crede
că acolo e „Sionulu nașionalu,“ acolo lucesc
lumină mai poternicu, — si totusi să nu se afle
nici unul, carele măcar cu ogutul ca să dea
si acestui dracu tamaia si să se scape de elu
să vră culege si tramite ceva!

Acăstă e temă corespondintei noastre.
Dlu m. parte mi-a respondus, parte — nu, pre-
cure am si spusu; destul că cu politica său
si mai aprindu, mi-a datu să inteleagă, că — nu
mi poate sprijini culegera de materie poporale.

Acuma, ori cătu de frumosă, său ori cătu de urte să fie epistolele noastre, după mine nu sunt demne ca să ocupă locu in diurnale, său să ajunga la arbitri; de alta parte eu nici nu am atâtă timpu spre dispoziție, ca să me occupu si cu acestea.

La cele personale din nr. 4 mai adaugu, că
de ore ce eu m'am subscrissu, si săsă a adresat

*) Facile de aceste desluțiri atâtă de pos-
itive, si catra carii fruntasă satului 'si adusera
subscrisele, dlu corespondinte alu nostru va avă-
si a justifică denumișarea, pentru ca să nu remana
nici umbră rea vointia! Red.

extra nume sciutu, se cuvenia ca să stee în față, — său deoarece numele subscrise vorbesce, să pastreze moderatune facia de celu numitul, și să nu arate patima; „mamă nedreptă inse-după poveste — e iute ca piperiulu.“ —

Trecând la partea a două a epistolei, unde dlu m. pasiesce la „descoperiri mici“, mi-vin aminte esemplu de avaritia, caracterul de sgârcit din lume, și de aci voiu să deducu indemnul dui m. dă past de o data pe terenul mitologicu naționalu.

Adeseori se intemplă în lume, de unu omu lipsit de ajutoriu, se duce la altul, pe care îl crede lumea de avutu, și cere ajutoriu. Acestu avutu i respondă că — nu poate să ajute, că nici elu nu preare, și mai alte căte tôte scuse, Celu seracu apoi spune si se vaită altora că — diou si eelu avutu inca e unu sarantocu, căci nici elu nu preare ce se mance, precum insu-i-a disu. — Avutul sgarciu aude acăsta, și manigandu-se mi-ti pornește prin oras, și unde e mai batatoriu la ochi, și deschide pungă mare, și cheltuește în publicu, ca să vădă lumea că are parale!

Toamă asiă face să dlu m. Eu l'am sciutu deschis la capu și la anima, și capabilu astfelui pentru dă mo sprigini, și deci — l'am rogatu, dar elu mi-a denegat bunavointă; — acumă ince să slobode la cheltuăla, resipindu „descoperiri mici“, pe cari deoarece mi-le dă mi-e de spriginelă, poteau să-mi fia de mare folosu, spre orientare si completare a parerilor si datelor.

Deci dlu m. cum diseiu, acumă din mania să facutu mitologisti, și a scrisu „descoperiri mici“, ca să restorne cele mari. Eu nu eu mania si cu superara, ci cu fratei lu-intempiu — pentru viitoru — pe acestu terenu, pe care in momentu me vedu senguru senguruiu, și căile insa le vedu cuprinse de o bura negră, și asiă pré adesori mi-ar prinde forte bine căte o lumina, său baremu căte o sare, că să nu pipai totu in intuneriu. Si dlu m. ca să dovedescă că nu după esemplulu sgârcitului a pasit pe acestu terenu, și nu din mania să pusu să restorne „descoperirile mari“, moralitate este ingagiatu pe terenul mitologiei naționale. Vrendu-nevrendu, deoarece să bagatu in jocu, trebuie să joce.

Dlu m. numesce intreprinderes mă de ună ce trece peste poterea vietiei unui omu, și apoi cam deslige lumea de detorintă dă sprigini de acestea.

(Aici unu pasagiu nedescifrabilu a trebuitu să-lu esmitemu. Red.)

Eu sciu că intreprinderea mea nu o potu gața in vietă, căci tôte cele poporale a unei națiuni de 8—9 milioane de suflete, nu le potu culege. Dar eu asiă am ougetat: Sunt 1000 de materie naționale, eu să culegu si după mai multe ișvōre studieu, și să publicu 100, si prin acăsta se facu incepătulu, căci asiă altii mai usioru se indemna, si potu trece mai departe. Nu m'am rogatu de dlu m. cu scopu ca să culegu si publicu eale 1000 de materiale, ci cu scopu ca cele 100 să le am din multe părți, si bazea mea să fia mai sigura.

Acumă dlu m. după ce nu m'a ajutat nici cu o literă, vine la lucrul inceputu gata și cu mania face critica. Nu me superu nici de cătu pentru critice, ci me indignez, săndu cineva vine — la o trudă de mai multi ani, cu mania se restorne.

Eu chiar am provocat pe dd. intelectuali romani, să-si dea parerile a supră descoperitorilor mele, pentru că nu numai eu, dar si literatură romana și în stadiul primivu pe terenul mitologicu naționalu, pre cum dlu m. va vedea si din nr. 3, espliatiunile altora despre mine si balauru, — — si inca nime nu s'a afiatu ca să-mi dea mana fratiesca printre critica din indemnul bunu, să descorepe ce nu am potutu eu. — Eu — după cum vede onoratul publicu, nu esu la lumina cu vr'o materia, pana nu am 3—5—9 ișvōre despre ea, si descoperirile mele nu stau numai din combinari, ci din studiu cu dovedi; — pre langa tôte acestea nu am disu nici o data, că asiguru de tôte.

Dar, vine cine vine, vine dlu m. — după povestă — cu o falca in ceriu si altă in pamentu, ca să inghite descoperirile mari, scorbulu pamentului, scorbur'a, si luciferii! Eu, ca să nu se intempe asiă ceva, vinu să punu „descoperirile mari“, langa „cele mici.“

(Va urma.)

Dare de séma si multiamita blica.

In anul 58 de anul 1872 alături preotul foi „Albina“ dlu invetitoriu gr. or. rom. a Bocia-mont. Joane Marcu, printre unu anu si apelu, a incunoscintiatu pre on. Publ. cumca adunarea generală a Reuniunei invetitorilor romani gr. or. din diecesă Caransebeșului va ave locu in Bocia-montana, într-unu acelui anu. A relatatu mai departe deoarece una conferintă, ce să a tenu la convoca D.Sale in caușa adunării, precum si deoarece programul ce să acceptat la acea conferintă, amintindu totdeodata despre constituirea Comitetu arangiatoriu, ce a fostu insarcinat cu executarea acelui program.

(Cu provocare la amintitul articolu, a comitetu arangiatoriu — sunt deja siște peteani decandu ni-a transis spre publica un reportu foarte detaliat despre decurgerea acelei adunări generale a Reuniunei aminti si mai vertosu despre pompă primirea sale dlu Eppu si Caransebeșului, in 23 ot. 1872; mai departe despre decursulu frumului balu si tōrte bine succesi reprezentanții teatrale si despre banchetele de la acea ocazie. Atare reportu circulantul si avea interelu si indreptatirea sa mintenu după acela scri si petreceri, ca descrierea unor băutăți de la foarte importante; la capetul lui decembrie 1872, si astăzi chiar, elu este invecitul, cu atâtua mai vertosu, căci acele evenimente deja a fostudate in „Albina“ la timpul seu; si astăzi in aceste consideratii precum si pentru economisarea in spaciu, credem a pot trece si a dreptul la lucrul principalu. — Red.)

Rezultatul petrecerilor aranjate, intru folosul fondului Reuniunei invetitorilor, a fostu destul de imbuscuratoriu si se prezinta naintea marelui Publicu in resumatu astfelu: In sér'a de 24 septembrie candu să a datu petrecerea de salu, au contribuit la cassa pe séma fondului amintit — domnii ce se vedu in urmată lista a contribuirilor, la olala 122 fl. 80 cr. v. a. și in sér'a de 25, la teatru au contribuitu, pre cum arăta a două lista a contribuirilor, la olala 118 fl. 90 cr. In ambele seri deci: 241 fl. 20 cr. Din care suma subtragandu se apără de jocu a. 300 —

mane venitul curatul pe séma londuldi Reuniunii invetatorilor 137 fl. 84 cr. care suma in dlu a de 7/19 decembrie 1872 s'a transpusu casarului Reuniunii dlu Constantina Popoviciu, invetitoriu in Sidióra, si despre acăsta, totu cu datu de susu, sa incunoscintiatu presedintele Reuniunii.

Pre candu comitetul arangiatoriu din locu vine a dă publicului socotela despre acăsta, elu totu de odata cu viua placere si-spirima cea mai calduroasa multiamita tuturor acelor domni, cari prin ofertele loru marnimose au binevoită a sprigini intreprinderea si prin trenta inaintarea causei invetiamentului si a culturii poporale, asemenea si Domnisiorelor, Domenelor si Domnilor diletanti, cari sa niciu si esecută piesele teatrale. In fine comitetul arangiatoriu si tiene de detorintă a aduce calduroasa sa multiemita tuturor locuitorilor din comună noastră Bocia-montana, cari au binevoită cu ocaziunea adunării acesteia a incortelă in casele loru pre toti domnii invetitorii si șoșeti, traîndu totdeodata in dulcea speranta, că și pe viitoru in asemenea casuri, asemenea demne consideratii ver manifestă catra promovatorii culturei.

Bocia-montana in 23 dec. 1872.

Comitetul arangiatoru.

Consemnarea

contribuirilor, inourse la petrecere de salu si la teatru datu de societatea diletanta romana din Bocia-montana, in favoarea fondului Reuniunii invetitorilor rom. gr. or. din diecesă Caransebeșului, cu ocaziunea adunării generale, tenuite in 24, 25, si 26 sept. v. 1872 in Bocia-mont. anume in 24 sept. la petrecere au contribuitu:

Josif Seidl 2 fl. Joana Marcu 1 fl. Mihailu Rusu negot. 2 fl. Josif Felix negot. 1 fl. Dsiora Juratschek, 50 cr. Aug. Alessandri 60 cr. Geor. Pereanu 1 fl. 80 cr. Mois Crisan inv. J. Dragosiu, inv. J. Albu, inv. Mar. Béghia inv. J. Minda inv. J. Simu, teologu, Geor. Maghișiu inv. 60 cr. Ant. Blaschutu, nego. 1 fl. G. Popoviciu, inv. Glig. Vatreșiu, invet. S. Mustăță, inv. Bordeau ingineriu, 60 cr. Adamovicu ofic. 80. Péterfy L. 1 fl. Nicol. Avramu,

negot. 2 fl. Jova Stancoviciu, cajocariu, Geor. Popoviciu, negot. P. Grosz, J. Juracek, Mih. Panajot jun. căte 1 fl. Ales, Hosu adv. 2 fl. Hedv. Bösz, jude com., 1 fl. 20 cr. Bas. Nemoianu, par. 1 fl. Jac. Fischer, 1 fl. 20 cr. D. Bojinca, invet. Geor. Pereanu negot. căte 60 cr. Edmund Petz, apotecariu 1 fl. Georgiu Stanu negot. 60 cr. Nicolau Panajotu negot. 1 fl. 20 cr. Basiliu Georgeviciu, propriet. Dav. Sonnenschein, invet. Ondra, invet. P. Molitoris, M. Demetroviciu, Em. Popoviciu, pictore, P. Istvanu, invet. Herm. Crist, căte 60 cr. Aless. Blaschutu 1 fl. Iuliu Dorecă, inv. 60 cr. J. Popoviciu, preotu, Pav. Stanu preotu căte 1 fl. Doina Popescu, 80 cr. St. Demetroviciu, invet. 60 cr. Creutzer 1 fl. N. Simu, invet. 60 cr. St. Stein, Carl Hammer, Ujvárosy, căte 1 fl. Tob. Toth, 60 cr. Mih. Daioviciu, negot. Dr. Elena Cimponeriu, Mih. Bähr, B. Putnicu, subjude reg. Doina Fani Cnobla, căte 1 fl. Aug. Gonceanu 50 cr. I. Pilder, adm. dom. 1 fl. Mih. Puju, choristu, Mitr. Simu, teol. Ios. Noyacu, invet. căte 60 cr. Rosner Fr. negot. Dsiora Ciopiacu si Ant. Stich. morariu, căte 1 fl. Vl. Spataru, sub jude si Petru Mustăță choristu, căte 60 cr. Aless. Popescu, preotu 2 fl. I. Simu invet. 1 fl. Geor. Rosicobanu, choristu, Ios. Rosicobanu, choristu si Mih. Mustăță, choristu căte 60 cr. Herm. Stich 1 fl. Aless. Popoviciu, adm. protop. 5 fl. Tofal V. 60 cr. I. Jancoiu, subjude reg., Hebenstreit Ig. si I. Tinca, invet. căte 1 fl. Georg. Antalescu, 2 fl. Dion. Crainicu invet. I. Rosica, invet. si Nicol. Nicolaeviciu, invet. căte 60 cr. Bas. Ciuta invet. Neuser C. si Lad. Biro not. căte 1 fl. J. Bolovegea not. 2 fl. Mih. Popoviciu preotu 1 fl. Petru Bolojanu invet. 60 cr. P. Chinezu invet. 1 fl. Sim. Savu invet. Teod. Puteoviciu invet. Sef. Damianu invet. si P. Gaitoviciu invet. căte 60 cr. Coriol. Brodiceanu adj. adv. si Schmidt ingenieru, căte 1 fl. Dsiora Franciscă Höfner 60 cr. N. N. oficieriu 1 fl. 20 cr., Zah. Botosiu parochu, Max. Padesianu, Const. Popoviciu, invet. căte 1 fl. J. Popoviciu prot. 5 fl., Ales. Bugarinu, Mart. Tiapu invet. si Jac. Popoviciu prot. căte 1 fl., Bas. Pooroianu si P. Mustetiu invet. căte 60 cr. Aut. Sabinu invet. 1 fl. Dem. Gasparu invet. Avr. Nediciu, invet. Elia Jana invet. si J. Baica invet. căte 60 cr., Mart. Ciolocă, jude. com., 1 fl. Bas. Traianu, preotu si Achim Duraiu plugariu, căte 60 cr. Mart. Leu plugariu 1 fl., Trif. Ciolocă plugariu, 50 cr. Ant. Crist jun., Schneider ingenieru, Sim. Moldovanu, căte 1 fl. Stef. Antonescu pretore 3 fl. Belházi ingenieru 2 fl. Dem. Raceanu invet. 60 cr. si N. N. plus. 20 cr. Sumă: 122 fl. 30 cr. v. a.

In sér'a de 25 sept. 1872,

la teatru au solvită:

Domna Francisca Mukits si dlu Panajotu, căte 2 fl. dd. Lerch si Geogevită căte 50 cr. dlu Alexa Fratca 1 fl. Dr. Maria Popescu, Dd. Petcoviciu, Nicolaeviciu si dlu capit. Beloberg, căte 50 cr. dd. Fritz, Jos. Jivoinoviciu, Jos. Sabau, dr. Maria Miocu si dlu N. Nicolaeviciu, căte 1 fl. Martinu Demetroviciu si Porcolab, căte 50 cr. dd. Dem. Mustetă, Sim. Moldovanu, Zah. Botosiu, J. Stancoviciu si Bas. Nemoianu, căte 1 fl. Jos. Nemoianu si Ondra, căte 60 cr. Belházi inginer 2 fl. Peterfy Lad. Oprea Vas. si Mih. Velceanu, căte 1 fl. Savu si Geor. Popoviciu invet. si J. Capetiu, căte 50 cr. Dem. Joana 1 fl. Nicol. Lungu 50 cr. Jos. Avramu si Adolf Holz, căte 1 fl. Grema, Coriol. Brodiceanu si Ioanoviciu Etelca, căte 50 cr. Hosu Alex. si Novacu, căte 1 fl. Dsiora Juliană Diaconoviciu, 40 cr. Vas. Diaconoviciu, J. Bircea, J. Dragoi, J. Minda, Stef. Demetroviciu, J. Albu si Botosiu Fiz., căte 50 cr. Mih. Daioviciu, Stadt Svet., Krist Ant. Panciovanu si Ant. Sabinu, căte 1 fl. Jos. Novacu si Teod. Petco, căte 50 cr. Petz Edmund, J. Popoviciu protop., Jac. Popoviciu prot. căte 1 fl. Zenob. Bordanu, jude reg. 3 fl. Bugarinu, J. Popoviciu, Putniu Bela. Popescu Alecsa si Popoviciu Jos. protop. căte 1 fl. Baia J. si Nediciu, căte 50 cr. Il. Sa Episcopu Ioan Popescu, 10 fl. Stefanu Antonescu preotore 2 fl. Domnisiore Teresia Popoviciu si St. Celestinu, căte 60 cr. Gaitoviciu si Lazaru impreuna, si Dionisiu Petri, singur. 1 fl. Nic. Jianu, Elia Jana, G. Antonescu, Paulu Molitoris, Liubom. Adamovicu, Bordeau, Nic. Avramu, Nicolae Stanu, Const. Popoviciu, Aur. Draganu, Gur-gutu, Jos. Olariu, Avr. Miteru, Tetia, Marcus, Niculescu, Magetiu, J. Popescu si Gaspar Demetru, căte 50 cr. Jos. Seidl, adm. domin. 5 fl.

P. Chinezu, Mart. Tiapu, si Balanescu, fl. Petru Istvan, Dan. Bojinca, Dim. Rocs Jianu, Domnisiore Bösz si dlu Mustatia, 50 cr. Hedvig Bösz si J. Simu, căte 1 fl. Popoviciu si N. Simu, căte 50 cr. Jos. Jas si Pav. Stanu, căte 1 fl. Mustetiu, 40 cr. gariu, Vatreșiu, Petru Bolocanu, si Const. răsianu, căte 50 cr. St. Ujvarossy si J. I. vegea, căte 1 fl. Vas. Petricu, Opra, Ales. schuty, Herm. Stich si Jul. Pilderu, căte 50 J. Popoviciu, 1 fl. Nic. Laiesiu, Mustatia si Vas. Utia, Trif. Ivasiou, Jul. Dorca, Nic. si Stef. Damia, căte 50 cr. Nic. Baniciu, Ionescu, Ieanu, Brebenaru, căte 1 fl. Filipu M profesor 3 fl. J. Popoviciu si A. Popescu 1 fl. Vulpe 1 fl. 40 cr. Hermann Crist si M. Crina, căte 50 cr.

In suma: 118 fl. 90 cr. v. a.

Concursu.

Pentru implinirea statuii vacante de invetitoriu la scolă confesiunala ort. română comună Vlaicovetiu, cottedu Timișoarei, presbiteratul Versietiului. — Emolumente sunt: 300 fl. v. a. 2 jugere de pamant, una gradina de 600 ștangeni estravă si ună intervilana, 3 orgi de lemn pentru caldarea scălei si 2 orgi pentru invetitoriu. Terminul e pana la 10 februarie a. c. st.

Doritorii de a ocupa acestu postu, avizati: recursele loru bine instruite si predate cu toate documentele prescrise in statutul org. bisericescu, adresate comitetului parochial si le substerne domnului protopresbiteru Popoviciu in Mercina, postă ultima Vardă afora de acăstă vor avea sa se prezintă intr-o mîneca s'au serbatore in biserică pentru casă.

— Diu'a alegerii va fi cea d'autăi domă după aspirarea concursului. —

Vlaicovetiu, 16 ianuarie 1873.

Comitetul parochial

In cotilegare cu dlu protopopul tractualu Joane Popoviciu.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetitoriu vacantu, la scolă confesiunala gr. or. din vîna in cottedu Carasiului, protopop. Luciu, se deschide concursu pana la 15 februarie. Emolumente sunt: 240 fl. v. a. si anualu, 3 jugere de pamant, grădină de legumi, 8 orgi de lemn din care are a fi sădita si scolă, si cortelul liberu.

Recursele provozate cu timbrul si statulu de calificatii prescrise, au sa se sădă cota de 100. sinodul parochialu gr. or. din vîna, si a se substerne Dlui protopopu G. Teodoru in Lugosiu.

Crivina, in 7 ianuarie 1873.

In eo'ntilegare cu d. protopopu tract. 2-3 Comitetul parochial

Concursu.

Devenindu vacanta statuii invetitorie din comună Hăzești, protopopul Fagetu, cu acăstă se publică concursu la 31 ianuarie 1873, st. v.

Emolumentele sunt: 42 fl. v. a. in 8 metri de grâu, 16 metri de curcurudiu, 50 sare, 50 lb. de clisa, 10 lb. de luminări, 8 de lemn si cuarturi cu grădină de legumi.

Recurentii au recursele bine instruite adresate comitetului parochialu, pana la termenul de substerne Dlui protopopu Atanasiu J. Popoviciu in Faget.

Hăzești in 7 ianuarie 1873.

Comitetul parochial

cu soarea mes.